

Καὶ μὲν ονεις καὶ ἔλασσονεις ἀντάμα
πυροφορούοντες τῇ ἀρχῇ ουνεις τὸ κλέμμα,
καὶ λένε στὴν καρδιὴν τὴν πατρίδα:
πόδες χάσσαις σ' αὐτῆν τὴν καταγῆδα
τὸ κέντρον τῶν ἀπίδην καὶ τὸν φάρον,
τὸ φόβητρον τὸ μόνον τὸν βαρύφαρον.

Καὶ βλέπω τοῦ πιερὸς τὸν καταρράκτη
ν' ἀφῆγε κατακεκίνος ἐμπρός μου,
καὶ μερικοὶ μᾶξεσονεις τὴν στάκη
στὰ μάτια νὰ τὴν σῆσουν τοῦ κόσμου.

Γυρεύονται νάδρουν μέρος γιὰ Βουλή,
ἀλλὰ δὲν βρέθουν τέτοιο, Φασούλη.
Καὶ ἔδω καὶ ἔκει πιογεία καὶ ἀθλίτης,
καὶ τότε μὲ τὰ τόσα σχέδια του
καθέναν βουλητός πατριώτης.
πηγαίνει καὶ κτυπᾷ στοι Σαχαράτου.

Καὶ ἀκούει τὸ μαντόστε τὸ φρακόδ
πος ἔλεισις καὶ ἔκεινο καὶ αἴτας,
καὶ τότε πάνε στὸ Δάλο τάνοκτό,
ἀλλὰ καὶ ἔκει δὲν θέλουν βουλευτάς.

Καὶ τότε πάνε κάτω στὰ Χαυτεῖα,
οὐ μήν καὶ ἔκει δὲν ἔχουν διαρτία,
καὶ ἀφίνει καὶ ὁ Κορυγάτης τὰ κοπάδια του
καὶ πάιει νὰ φροντίσῃ γιὰ τὰ λάδια του.

Δὲν ξέρουν, ἀδελφὲ μου, ποι νὰ πάνε
αὐτοί, ποι τὸν λαὸν ἀνακουφίζουν,
καὶ ἀπηλπισμένοι φεύγουν, καὶ σκορπάνε,
καὶ μήτε τάπαραίτητα φησθέουν.

Τίλαις ἐκρηκτικαῖς πολὺ προμακτικαῖς.

Φ.—

Τί σημεῖα φοβερά!..
πανταχοῦ πύρων πυρά,
καὶ μαζὶ μὲ τὰ ξέρα
καίγονται καὶ τὰ χλιώρα.

·Όπου καὶ ἀν στραφοῦ τὰ μάτια
βλέπεις πύρινα Παλάτια.
Κάηκε καὶ τὸ δικό μας,
μὰ καὶ τὸ γειτονικό μας,
κλείνει: καὶ τοῦ Ζαχαρέτου
μὲ το δροσερά νερά του.

Τώρα φλέγονται ποι λές
καὶ Παλάτια καὶ Βουλαῖς,
κλείνουνται καὶ καρυνέδες.

Καὶ τὰ στήθη των κτυπάνε
καὶ δὲν ξέρουν ποι νὰ πάνε
ὑδροπόται κουνεύεταις.

Καὶ ἥλιος κροκίμος ημέρα
καὶ ἡτο οστερά Διατίρα.
Καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν πολλῶν
καὶ μεγάλων γεγονότων
ἔγιν έκρηξις διλέν,
καὶ τὴν πρώτην τὸν Βαυλάν
συνεκλόνισε μὲ κρότον.

Δυναμίτιδες ἔκροτους κι' ἄλλα πάμπολλα πυρά,
κανενὸς τροπολογίας δὲν ἔγινε δεκτή,
κι' ὁ Θανάσης μὲ τὸν Σλήμαν ἀστακώθ' στὰ γερά,
κι' ἄλλη κρίσις παρ' ὅλγον ἔξερή γνυτο φρική.

Φόρος στὴν δυναμίτιδα,
φόρος καὶ στὴν αεδίτιδα,
φόρος καὶ στὴν πυρίτιδα,
φόρος καὶ στὴν φορίτιδα,
μᾶς καὶ στὴν καστίτιδα,
καθὼς καὶ στὴν φωτίτιδα
καὶ στὴν ἀπενταρίτιδα,
κι' εἰς πᾶσαν στομαχίτιδα
καὶ γαροντερίτιδα
καὶ γουργουροκολιτιδα,
ποῦ καταλήγεις εἰς Ἰνδα
καὶ προκαλεῖ φρενίτιδα.

Φόρος ὅλων παμπολλων,
εὐφλέκτων φλογοβόλων,
ὅποι μεγάλην ἔκρηξην θὰ κάνουν στὰ κεφάλια μας
κι' ἡμεῖς μ' αὐταῖς θὰ χάσουμε ταῦγά και τὰ πασχάλια μας.

ΠΙΤΑΩΣΕΣ ΤΗΣ ΕΚΣΙΝΘΕΡΝΗΣΕΩΣ καὶ ἄρχη μεγάλης κρίσεως.

Ἐπεισον ἡ Κυδερνήσις, πούχε πολλά νὰ κάννυ...
οἱ Σύνδεσμος τῆς φώναξεικούραδος καὶ φάνες.
Ἐπεισον ἡ Κυδερνήσις ἡ τῆς ἀναγεννήσεως
καὶ πτώσις Κυδερνήσεως
ἀγγέλλεται μεγάλη...
τῆταν τοῦτο πάλι.

Μ' ἀνω κάτιο φρένας
ῦμαν δ καθένας
φθέγγεται θρηνώδη.

Κι' ἡ Βουλὴ τὴν κλαῖει
κι' ὁ Ζορμπᾶς τῆς λέει:
Ἐλα πάρε πόδι.

Μαῖ! μὲ τόσας δλας
ἀκρηκτικάς, πανιλας,
ἡ κρίσις ἔξεράγη.

Καὶ στάναις ἀλαλέσουν
καὶ πρόστατι βελέδουν
καὶ λαγκαρνιά καὶ τράγοι.

“Ω! τῆς φρικῆς ήμέραις...
τι γεγονός πιέσει
τοῦς πάντας ἀπυκτασο.

Τόλπιες τῆς Δευτέρας
ἔκεινο τὸ τραπέζι,
πᾶς θάνατος τελευταῖο;

Κλαῖεν τὸν Παναγιωτάκη
μὲ τὸ πικνό μουστάκι,
πούνια κατεβασμένο.

Μά φάλλουν ἐν πικρίᾳ
καὶ γιὰ τὸν Ζεχαρία
τὸν παραπυραμένο.

Νομοσχεδιστόκη,
νομοσχεδιστόκη,
νομοσχεδιοχάπτη.

Νομοσχεδιαπότη,
νομοσχεδιούρη,
νομοσχεδιοράπτη.

Θανάση, ποῦ κι' ἔκεινον
τοῦ τεύχους τοῦ πρασίνου
δ πρασινίων δγκος;

Τὸ σφρήγος τῆς σπουδῆς ου
καὶ τῆς γλυκερᾶς αιδῆς ου
δ ζαχαρένιος φθόγγος;

Σὰν οινοχόδος Σάκκας
εὐπόρους τε κι' ἀπόρους
τοὺς ἔκερνοδες φόρους.

Μᾶ τῆς χαρτουρλάκας
ποῦν γῦν δ κάλλος ἔδυ,
σοφὸς παπαδοπαΐδη;

Ποῦ σύλληπτος σχέδιος
μὲ τοῦ γουργουλίδιου
τὸ θυματόν παρκούτα;

“Οπλίται σπαθοφόροι
σ' ἑπαφαν μὲ τὸ ζόρι
καὶ τόκοφες παπούτσι.

“Εξεραναν τὸν φωτήρα
οἱ τοῦ Σύνδεσμου μύρα
προθύμως συναλθόντες.

Κι' θειέναν θλίψιν τόσην
οἱ τῆν μεγάλην πτώσιν
ἀνέλπιστα μαθόντες.

“Ηχούν πενθήμας ὑμνοί...
τοῦ Κυριακοῦ δη ποιην
περίλυπος τοιμάρρει.

“Ο δὲ συμπλεθρός του
περιχαρής ἐπτρός του
τὸ πέσιμο φερμάρει.

Καὶ λέγει κατὰ φρένας
δὲν κήγαν στὰ χαμένα
ἡ τόσας ἡ φωναῖς μου.

Πέρπτει μὲ τὸν Θανάση
θελήσει κι' ἀποφάσει
ἔκεινο τοῦ Σύνδεσμου.

Πολλοὶ πολλὰ παθόντες
προσμένουν σωφροσύνην
χωρὶς ζουριμανδόσες.

Καὶ στὴν Βουλὴν θλίθοντες
ἴσφράγισαν κι' ἔκεινην
μετὰ τῆς κουτσούδης.

“Ω Σύνδεσμε, καὶ πάλιν
Πλαστὴν τόσην ζάλην
τὰ πρέποντα νὰ κρίνης.

Κι' εν' Εθνοσυνελεύσι
πνεῦμα νὰ βασιλεύῃ
φρενήσεως κι' είρήνης.